Formální metody - PVS

Radek Mařík

ČVUT FEL, K13133

September 6, 2011

Obsah

- PVS system
 - Úvod
 - Syntaxe a sémantika
- Principy dokazování
 - Sequentový kalkul
- Příklady
 - Principy řešení
 - Jednoduché praktické příklady

[COR⁺95]

- "Prototype Verification System"
- SRI Computer Science Laboratory,
- Specifikační jazyk integrováný s podpůrnými nástroji a dokazovačem vět.

Úvod

- Návrh jazyka podporuje efektivní mechanizované dokazovaní vět.
- Je dán důraz na záznam funkcionality, ne na efektivní implementaci.
- PVS je implementován v Common Lisp.
- PVS používá GNU Emacs jako uživatelské rozhraní.
- SunOS 4.1.3, ReadHat (Debian, SlackWare) Linux, AIX (IBM Risc 6000), Ultrix (DECSystem 5000).
- 50 megabytů diskového prostoru,
- minimálně 100 megabytů swap prostoru,
- minimálně 48 megabytů fyzické paměti.

Úvod

[COR⁺95] PVS specifikační jazyk

- logika vyššího řádu s rozšířeným typovým systémem,
 - predikátové podtypy a závislé typy,
 - parametrizované teorie,
 - mechanismus definování abstraktních datových typů jako seznamy a stromy,
- PVS specifikace obsahuje několik souborů, každý s jednou či více teoriemi.
- **Teorie** může importovat jiné teorie.
- Specifikační soubory v PVS se identifikují pomocí .pvs
- Důkazy jsou drženy v souborech s koncovkou .prf
- Specifikace a soubory s důkazy v daném adresáři tvoří PVS kontext: udržovaný stav specifikace mezi sessions.
- PVS používá funkcionálního specifikačního stylu: "stav" systému je předáván jako argument funkcí.
- Procedurální styl specifikací (např. v Z) má vestavěné rozpoznání stavu.

PVS verifikátor důkazů [COR+95]

- Dokazovač je interaktivní a vysoce mechanizován.
- Snaha dokázat vlastnosti specifikací je nejefektivnější cesta k porozumění jejich obsahu a k nalezení chyb:
 - pokusy dokázat "reálnou" větu prokazující, že algoritmus splňuje daný účel.
 - proces přezkušování specifikací (výzvy) jako část validačního procesu.
 - ["animace" specifikace: běh testů má smysl pouze pokud specifikace mají konstrukční charakter, programy na vysoké úrovni].
- Výzva má tvar "je-li tato specifikace správná, potom by mělo platit i následující".
 - Testovací případ ve tvaru domnělé věty: obecné vyjádření o něčem, o čem si myslíme, že by mělo platit, za předpokladu platné specifikace.
 - Specifikace je "provedena" dokázáním vět.

Praktické kroky [COR+95]

- Vytvoření specifikace.
- Syntaktická analýza vytvoří interní abstraktní reprezentaci teorie specifikace.
- Typová kontrola:
 - ověření sémantických chyb, např. nedeklarovaná jména nebo nejasné typy,
 - může vygenerovat podmínky typové správnosti TCCs (Type-Correctness Condition) představující dokazovací povinnosti, které musí být splněny k tomu, aby teorie mohla být považována na typově platnou.

Dokazování:

- Základní úlohou důkazu je generovat strom důkazu, jehož listy jsou triviálně pravdivé.
- Založeno na sequentech; formule nad čárkovanou čarou jsou nazývány předchůdci a ty pod čarou následníky.
- Interpretace sequentu je, že konjukce předchůdců implikuje disjunkci následníků
- Prázdný předcůdce je ekvivalentní true, a prázdný následník je ekvivalentní false

Úvod

PVS v praxi [COR+95]

- verifikace mikroprocesoru, Collins Commercial Avionics. AAMP5 procesor je založen na mikrokódu a technologii pipeline; obsahuje okolo 500.000 tranzistorů.
- specifikace protokolu, LSI Logic, fiber channel protocol,
- aritmetika pohyblivé čárky, NASA Langley Research Center, IEEE 854 Floating Point standard
- bezpečnost dynamického spojování v Java, Princeton University,
- protokoly koherentnosti vyrovnávací paměti a pamětové modely, Stanford University.
- zobecněný problém křížení na železnicích, University of Namur, Belgium
- odvození číslicových obvodů, Indiana University,
- analýza požadavků na kritický software vesmírných lodí, Jet Propulsion Laboratory, sonda Cassini vyslaná k Saturnu, 1997

PVS základní syntaktické struktury [COR+95]

- % znak uvozuje komentář,
- entity a operace,

PVS typy [COR+95]

- rozlišitelné typy entit,
- neinterpretované typy
 - nevíme nic o jejich členech
 - elementy typu N liší od elementů typu P,

```
N: TYPE % names
```

P: TYPE % phone numbers

podtypy

```
nat_to_10: TYPE = \{x:nat \mid x \le 10\}
```

enumerované typy

```
color: TYPE = {red, green blue}
```

typy n-tic

```
tuptype: TYPE = [int, bool, [int -> int]]
```


páry, n-tice

(name, phone_number)

funkce: PVS je velmi efektivní v manipulaci s funkcemi

B: TYPE =
$$[N \rightarrow P]$$

PVS funkce [COR+95]

- totální funkce
 - axiomatické řešení

```
n0: P
emptyBook: B
emptyax: AXIOM
   FORALL (nm: n): emptyBook(nm) = n0
```

definiční řešení - predikátový podtyp

```
GP: TYPE =pn:P | pn /= n0
```


Efektivní způsob testování, zda výrok A je tautologie, spočívá ve snaze najít ohodnocení, při kterém A neplatí.

- strom, jehož uzly jsou označeny páry konečných seznamů výroků,
- ohodnocení, při kterém všechny výroky první komponenty páru jsou pravdivé, a všechny výroky druhé komponenty jsou nepravdivé,
- **Sequent** je pár (Γ, Δ) konečných (nebo prázdných) sekvencí $\Gamma = \langle A_1, \cdots, A_m \rangle, \Delta = \langle B_1, \cdots, B_n \rangle$ výroků.
- ullet Γ je nazýván předchůdce.
- ullet Δ je nazýván následník.
- Sequent se obvykle označuje $\Gamma \to \Delta$.

Gentzenův systém - ohodnocení [Gal86]

• Ohodnocení v, za kterého je pravdivý sequent $A_1, \dots, A_m \to B_1, \dots, B_n$, jestliže

$$v \models (A_1 \land \cdots \land A_m) \supset (B_1 \lor \cdots \lor B_n).$$

- Ekvivaletně, pro v je sequent nepravdivý, jestliže pro v jsou všechny A_1, \dots, A_m pravdivé a všechny B_1, \dots, B_n nepravdivé.
- Sequent je pravdivý, jestliže
 - jakýkoliv předchůdce je shodný s nějakým následníkem,
 - jestliže jakýkoliv předchůdce je nepravdivý
 - nebo jestliže kterýkoliv následník je pravdivý [?].

[Gal86] Inferenční pravidla sequentového kalkulu

- Γ, Δ, Λ . . . libovolné sekvence výroků,
- A, B . . . výroky

$$\begin{array}{c} \Gamma, A, B, \Delta \to \Lambda \\ \hline \Gamma, A \land B, \Delta \to \Lambda \end{array} \quad [\land : \mathit{left}] \\ \hline \frac{\Gamma \to \Delta, A, \Lambda \quad \Gamma \to \Delta, B, \Lambda}{\Gamma \to \Delta, A \land B, \Lambda} \quad [\land : \mathit{right}] \\ \hline \frac{\Gamma, \Delta \to A, \Lambda \quad B, \Gamma, \Delta \to \Lambda}{\Gamma, A \supset B, \Delta \to \Lambda} \quad [\supset : \mathit{left}] \\ \hline \frac{A, \Gamma \to B, \Delta, \Lambda}{\Gamma \to \Delta, A \supset B, \Lambda} \quad [\supset : \mathit{right}] \\ \hline \end{array}$$

Jednoduchý příklad v PVS

```
simpleOne: THEORY BEGIN
```

```
P, Q, R: VAR bool logicTh: THEOREM
```

P and (Q and R) IMPLIES (P and Q) and R

END simpleOne

Příklad: součet přirozených čísel

```
sum: THEORY
 BEGIN
n: VAR nat
 sum(n): RECURSIVE nat =
  (IF n = 0 THEN 0 ELSE n + sum(n - 1) ENDIF)
  MEASURE id
 closed_form: THEOREM sum(n) = (n * (n + 1))/2
 END sum
```


Příklad: součet funkcí

```
sum2: THEORY
REGIN
 n : VAR nat
 f,g : VAR [nat -> nat]
 sum(f,n) : RECURSIVE nat =
   TF n = 0 THEN
     0
   ELSE
     f(n-1) + sum(f, n - 1)
   ENDIF
  MEASURE n
 sum_plus : LEMMA
    sum((lambda n : f(n) + g(n)), n)
  = sum(f,n) + sum(g,n)
 square(n) : nat = n * n
 sum of squares : LEMMA
   6 * sum(square, n+1) = n * (n+1) * (2*n + 1)
 cube(n) : nat = n * n * n
 sum_of_cubes : LEMMA
   4 * sum(cube, n+1) = n*n*(n+1)*(n+1)
END sum2
```


Příklad: telefonní seznam - axiomy [COR+95]

```
phone_1: THEORY
BEGIN
 N. TYPE
                          % names
 P: TYPE
                          % phone numbers
 B: TYPE = [N -> P]
                          % phone books
 nO. P
 emptyBook: B
 emptvAx: AXIOM
   FORALL (nm: N): emptyBook(nm) = n0
 FindPhone: [B, N -> P]
 FindAx: AXIOM FORALL (bk: B), (nm: N):
   FindPhone(bk, nm) = bk(nm)
 AddPhone: [B, N, P -> B]
 AddAx: AXIOM FORALL (bk: B), (nm: N), (pn: P):
    AddPhone(bk, nm, pn) = bk WITH [(nm) := pn]
 FindAdd: CONJECTURE
   FORALL (bk, B), (nm: N), (pn: P):
     FindPhone(AddPhone(bk, nm, pn), nm) = pn
END phone 1
```



```
phone_3: THEORY
BEGIN
 N. TYPE
                              % names
 P: TYPE
                              % phone numbers
 B: TYPE = [N -> setof[P]]
                              % phone books
 nm. x: VAR N
        VAR P
 pn:
        VAR B
  bk:
 emptvBook(nm): setof[P] = emptvset[P]
 FindPhone(bk, nm): setof[P] = bk(nm)
 AddPhone(bk, nm, pn): B
    = bk WITH [(nm) := add(pn, bk(nm))]
 DelPhone(bk, nm): B
    = bk WITH [(nm) := emptyset[P]]
 DelPhoneNum(bk, nm, pn): B
    = bk WITH [(nm) := remove(pn, bk(nm))]
 FindAdd: CONJECTURE
   member(pn, FindPhone(AddPhone(bk,nm,pn),nm))
 DelAdd: CONJECTURE
   DelPhoneNum(AddPhone(bk, nm, pn), nm, pn)
      = DelPhoneNum(bk, nm, pn)
END phone 3
```


Příklad: přístup k dokumentům

```
cvs: THEORY
BEGIN
  Person: TYPE+
 Document: TYPE
 CheckedOut: TYPE = [Document -> Person]
 Permissions: TYPE = [Document -> setof[Person]]
 nobody: Person
 RealPerson: TYPE = {p: Person | p /= nobody}
 co: VAR CheckedOut
 p: VAR RealPerson
  d. VAR Document
 db: VAR Permissions
 Locked?(co, d): bool = co(d) /= nobody
 Permitted?(db,d,p): bool = member(p,db(d))
 CheckOut(db, co, p, d): CheckedOut =
   IF Locked?(co.d) OR NOT Permitted?(db. d. p) THEN co ELSE co WITH [(d) := p] ENDIF
 FindPerson(co, d): Person = co(d)
  FindAddPT: CONJECTURE
   NOT Locked?(co, d) AND Permitted?(db, d, p) => FindPerson(CheckOut(db,co,p,d),d)=p
END cvs
```


Literatura I

Judy Crow, Sam Owre, John Rushby, Natarajan Shankar, and Mandayam Srivas.

A tutorial introduction to PVS.

In Workshop on Industrial-Strength Formal Specification Techniques (Boca Raton, Florida), April 1995.

Jean H. Gallier.

Logic for Computer Science, Foundations of Automatic Theorem Proving. Harper & Row, Publishers, New York, 1986.

PVS System demonstration

- un pvs
- context yes
- Sec x ff
- Enter cvs
- Select the simpleOne theory
 - Esc x tc
 - Select the logicTh
 - Secondary
 Esc x pr
 - try again:yes
 - rerun: no
 - (skolem!)
 - (flatten)
 - (natten)
 - **3** (split 1)
 - o repeat with Esc x xpr to show the prove tree
- (grind :theories ("cvs"))

September 6, 2011